

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
28 У 16784/21
Дана 13.06.2022. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија Јасминке Вукашиновић, председник већа, Јасмине Минић и Мире Василијевић, чланова већа са судским саветником Маријом Јосифов Алимпијевић као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., Улица ... број ..., поднетој против туженог Министарства финансија Републике Србије, ради поништаја решења број 465-02-02848/2021-07 од 15.06.2021. године уз учешће заинтересованих лица ЈП “Путеви Србије”, Улица булевар краља Александра бр. 282 и Републике Србије, чији је законски заступник Државно правобранилаштво Републике Србије, Одељење у Ваљеву, у правној ствари експропријације, након усмене јавне расправе одржане дана 08.06.2022. године у нејавној седници већа одржаној дана 13.06.2022. године донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.
ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена на решење Одељења за имовинске послове и општу управу Градске управе града Ваљева, број 465-140/2021-08 и 465-162/2021-08 од 11.03.2021. године као неоснована. Ожалбеним решењем, тачком 1. диспозитива, усваја се предлог ЈП “Путеви Србије” и експроприше се и прелази у право јавне својине Републике Србије а за потребе ЈП “Путеви Србије” Београд, ради изградње државног пута I Б реда број 27 Лозница-Ваљево-Лазаревац, деоница: Иверак-Лајковац (веза са аутопутем Е765, Београд-Јужни Јадран, деоница: Београд-Пожега), а на основу решења Владе РС број 465-4298/2020-1 од 28.05.2020. године којим је утврђен јавни интерес за експропријацију, административни пренос и непотпуну експропријацију непокретности у складу са просторним планом подручја посебне намене државног пута I Б реда број

27 Лозница-Ваљево-Лазаревац, деоница: Иверак-Лајковац (веза са аутопутем Е763, Београд-Јужни Јадран, деоница: Београд-Пожега), као објекат од посебног значаја за Републику Србију следеће кат парцеле: кат.парцела бр. ... КО Лозница, површине 0.12.74ха уписана у ЛН број ... КО Лозница и кат.парцела бр. ... КО Лозница, површине 0.03.75ха уписана у ЛН број ... КО Лозница, уписане као власништво А.А. из Тачком 2. диспозитива обавезан је ЈП “Путеви Србије” да ранијем власнику експроприсаних непокретности из става 1. диспозитива овог решења исплати накнаду према тржишној цени таквог земљишта, која ће бити одређена у посебном поступку по правноснажности овог решења. Тачком 3. обавезан је ранији власник да експроприсане непокретности из става 1. диспозитива овог решења преда у државину кориснику експропријације даном правноснажности одлуке о накнади односно, даном закључења споразума о накнади за експроприсане непокретности. Тачком 4. диспозитива обавезан је ЈП “Путеви Србије” да у року од 15 дана од дана правноснажности овог решења овом одељењу поднесе писмену понуду о облику и висини накнаде за експроприсане непокретности, док је тачком 5. диспозитива одређено да ће се о захтеву странке за експропријацију целих кат.парцела бр. ... и ... обе КО Лозница, које су у власништву А.А. из ... решити посебним решењем када се за то стекну услови а након израде грађевинског пројекта за изградњу предметне деонице када ће вештаци одговарајуће струке имати довољно елемената за израду налаза и мишљења о постојању економског интереса за коришћење преосталог дела.

Тужбом поднетом Управном суду, препорученом пошиљком, дана 03.08.2021. године тужилац је оспорио законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Образложио је да је у жалби навео да се првостепени орган није изјаснио о непостојању његовог економског интереса за коришћење преосталих делова парцела што представља одлучну чињеницу на којој је заснован његов захтев о коме је првостепени орган био дужан да одлучи истовремено са предлогом корисника експропријације у смислу одредбе члана 30. став 3. у вези члана 10. Закона о експропријацији. Даље је навео да су на терену постојале две парцеле у његовом власништву, да је без његовог захтева и мимо његовог знања извршена препарцелација тих парцела и од две су формиране четири парцеле од којих су две експроприсане а преостале две су остале у његовом власништву. Указао је да, како до парцела које су остале у његовом власништву не постоји приступни пут ни са једне стране, нема економског интереса да их користи због чега је поднео захтев за експропријацију преосталих парцелана којима има усев детелине и дугогодишњи засад канадске тополе па трпи штету. Истакао је да у првостепеном решењу није правилно примењен закон, нису утврђене чињенице у вези непостојања његовог економског интереса за коришћење преосталог дела непокретности нити побијано решење садржи образложење у погледу тих чињеница, а да другостепени орган те пропусти није санкционисао, већ је, прихватајући разлоге првостепеног органа, одлучио као у диспозитиву оспореног решења налазећи да захтев за експропријацију преосталог дела непокретности није сазрео за одлучивање. С тим у вези, предложио је да Управни суд поништи оспорено решење и предмет врати другостепеном органу на поновни поступак и одлучивање.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и, с обзиром да тужилац није навео нове чињенице

нити приложио нове доказе осим оних који су наведени у жалби на првостепено решење а који су од стране овог министарства приликом доношења оспореног решења оцењени, предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице Република Србија је доставило одговор на тужбу преко законског заступника Државног правобранилаштва Републике Србије, Одељења у Ваљевоу, у коме је оспорило тужбу и тужбени захтев и предложило да суд одбије тужбени захтев као неоснован.

Заинтересовано лице ЈП “Путеви Србије” није доставило суду одговор на тужбу.

Управни суд је дана 08.06.2022. године одржао усмену јавну расправу у присуству тужиоца а у одсуству уредно позваних туженог органа и заинтересованих лица ЈП “Путеви Србије” и Републике Србије, применом одредбе члана 34. став 4. Закона о управним споровима а у вези са одредбом члана 38. истог закона.

У својој речи на усменој јавној расправи тужилац је у свему остао при наводима тужби и предлогу да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Доставио је суду седам фотографија са лица места на основу којих се може утврдити да тужилац нема више економски интерес да користи преостали део предметних непокретности о чијој експропријацији није одлучено. Додао је да ЈП “Путеви Србије” користе део предметне непокретности иако о експропријацији исте није одлучено, а што се јасно види из приложених фотографија. Трошкове спора тражио је у висини трошкова за гориво у износу од 3.000,00 динара на које околности је суду доставио рачун број 65967/66140ПП од 08.06.2022. године, као и трошкове судске таксе по ТТ за тужбу и одлуку.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу, речи тужиоца са усмене јавне расправе и списка предмета ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Према стању у списима и разлозима образложења оспореног решења ЈП “Путеви Србије” поднело је два предлога за експропријацију КО Лозница и то VI број 465-295 од 19.01.2021. године за експропријацију кп. ... и предлог VI број 465-273 од 19.01.2021. године за експропријацију кп. ... у оба случаја власника А.А. из ... у корист власника Републике Србије а за потребе ЈП “Путеви Србије” Београд, ради изградње државног пута I Б реда број 27, Лозница-Ваљево-Лазаревац, деоница: Иверак-Лајковац. Након што је утврдио да је уз предлог за експропријацију приложена потребна документација, првостепени орган је упутио позив за изјашњење са предлогом за експропријацију сопственику непокретности који се изјаснио дана 22.02.2021. године и захтевао експропријацију и преосталих делова кп.1329/1 и 1330 КО Лозница, као и исплату експроприсаних кат.парцела и дрвне масе засађене на наведеним кат.парцелама, зато што нема прилазни пут и нема економског интереса за коришћење истих. ЈП “Путеви Србије” је у одговору на захтев за проширење експропријације на преостали део експроприсане непокретности навео да се о том предлогу може

одлучити тек након израде грађевинског пројекта за изградњу предметне деонице на основу ког ће вештаци имати довољно елемената за израду налаза и мишљења о постојању економског интереса за коришћење преосталог дела. Позивајући се на одредбе члана 6. став 1., 7. став 2., 12. став 8. Закона о посебним поступцима ради реализације пројекта изградње и реконструкције линијских инфраструктурних објеката од посебног значаја за Републику Србију, те члана 29. став 3. Закона о експропријацији, првостепени орган је одлучио као у тачки 1. диспозитива ожалбеног решења, налазећи да је корисник експропријације уз поднети предлог приложио све доказе и исправе из којих се утврђују потребне чињенице које се односе на непокретност која се експроприше, сопственика непокретности и сврху експропријације, сходно члану 7. став 2. Закона о посебним поступцима ради реализације пројекта изградње и реконструкције линијских инфраструктурних објеката од посебних значаја за Републику Србију. Одлуку као у тачки 2. диспозитива донео је сходно члану 56. Закона о експропријацији, одлуку као у ставу 3. диспозитива донео је применом члана 31. став 1. тачка 6. Закона о експропријацији, док је одлуку као у тачки 5. диспозитива донео применом чл. 10. и 30. став 1. Закона о експропријацији налазећи да просторни план подручја посебне намене наведен у ставу 1. диспозитива решења нема довољно елемената да би се могло утврди постојање, односно непостојање економског интереса за коришћење преосталог дела непокретности, уз напомену да ће, након израде грађевинског пројекта за изградњу предметне деонице, вештаци одговарајуће струке имати довољно елемената за израду налаза и мишљења о постојању економског интереса за коришћење преосталог дела непокретности. У поступку по жалби тужени орган је нашао, након што је размотрио све наводе жалбе, да су исти без утицаја. Образложио је да је неоснован навод жалбе да орган није утврдио чињенично стање у погледу захтева власника експроприсане непокретности за експропријацију преосталих делова парцела, имајући у виду одлуку садржану у тачки 5. диспозитива ожалбеног решења. Позивајући се на одредбу члана 139. став 2. Закона о општем управном поступку навео је да, како у конкретnoj управној ствари захтев за експропријацију преосталог дела непокретности није сазрео за одлучивање, то ће првостепени орган о истом одлучити када се за то стекну услови допунским решењем у оквиру истог управног поступка. Имајући у виду наведено, применом члана 170. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучио је као у диспозитиву оспореног решења.

Законом о посебним поступцима ради реализације пројекта изградње и реконструкције линијских инфраструктурних објеката од посебног значаја за Републику Србију (“Сл. гласник РС”, бр. 9/20), прописано је да предлог за експропријацију, административни пренос и непотпуну експропријацију непокретности из члана 4. овог закона подноси корисник експропријације општинској или градској управи надлежној за имовинскоправне послове на чијој територији се непокретности налазе (члан 6. став 1.). Уз предлог за експропријацију за непокретност која је предмет експропријације, подноси се извод из одговарајућег планског документа и доказ о обезбеђеним средствима за експропријацију (члан 7. став 2.). Власник непокретности је дужан да се изјасни о предлогу за експропријацију најкасније у року од пет дана од добијања предлога за експропријацију, писаним путем или на записник код надлежног органа. По пријему изјашњења из става 6. овог члана, односно протекла овог рока, надлежни орган одмах, а најкасније у року од 5 дана уз испуњење и других услова прописаних овим законом, доноси решење о експропријацији непокретности (члан 12.

ст. 6. и 8.).

Одредбом члан 29. став 3. Закона о експропријацији (“Сл. гласник РС”, бр. 53/1995...106/2016-аутентично тумачење), прописано је да ако су уз предлог за експропријацију, или накнадно, поднете исправе из члана 28. овог закона и ако су тим исправама доказане потребне чињенице, орган из става 1. овог члана усвојиће решењем предлог за експропријацију, а у противном, одбиће тај предлог.

Правилно је, по оцени Управног суда, одлучио тужени орган када је оспореним решењем одбио као неосновану жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења и за своју одлуку дао довољно јасне разлоге које као правилне прихвата и овај суд. Наиме, и по оцени суда, у конкретном случају су испуњени услови прописани одредбама члана 6. став 1., члана 7. став 2 и члана 12. став 8. Закона о посебним поступцима ради реализације пројеката изградње и реконструкције линијских инфраструктурних објеката од посебног значаја за Републику Србију, те члана 29. став 3. Закона о експропријацији (“Сл.гласник РС” број 53/95...106/2016-аутентично тумачење), за експропријацију предметних катастарских парцела. Наиме, у смислу цитиране одредбе члана 12. став 8. Закона о посебним поступцима ради реализације пројеката изградње и реконструкције линијских инфраструктурних објеката од посебног значаја за Републику Србију, решење о експропријацији, уз испуњење и других услова прописаних овим законом, доноси се најкасније у року од 5 дана по пријему изјашњења из става 6. овог члана, односно протекла овог рока. Како се тужилац о предлогу за експропријацију изјаснио поднеском од 22.02.2021. године, правилно је, након што је утврђено да су испуњени услови прописани законом, одлучено о захтеву за експропријацију кат.парцела бр. ... КО Лозница, површине 0.12.74ха уписана у ЛН број ... КО Лозница и кат.парцела бр. ... КО Лозница, површине 0.03.75ха уписана у ЛН број ... КО Лозница. Правилна је и одлука да се о предлогу тужиоца за експропријацију целих кат. парцела ... и ... обе КО Лозница накнадно одлучи посебним решењем када се за то стекну услови, а након израде грађевинског пројекта за израду предметне деонице, када ће вештаци одговарајуће струке имати довољно елемената за израду налаза и мишљења о постојању економског интереса за коришћење преосталог дела, будући да је за одлуку о тужиоцевом захтеву, у смислу члана 10. Закона о експропријацији, потребно утврдити чињеницу да ли сопственик има економски интерес да користи преостали део непокретности, која чињеница се утврђује налазом и мишљењем вештака. С тим у вези, нису од утицаја на другачије пресуђење наводи којима тужилац у тужби и својој речи на усменој јавној расправи указује да му није утврђен економски интерес за коришћење преосталог дела непокретности и оспорава одлуку да се о његовом захтеву накнадно одлучи посебним решењем, а који наводи представљају поновљене наводе жалбе, а тужилац ће у поступку у коме ће бити одлучивано о његовом захтеву моћи да изнесе све чињенице и доказе које сматра значајним.

Са изнетих разлога, налазећи да ни остали наводи тужбе нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења и да тим решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу 1. диспозитива ове пресуде.

Одлуку као у ставу 2. диспозитива пресуде суд је донео применом члана 66. и 67.

Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09) у вези члана 150. и 153. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11...18/20) на чију сходну примену у управном спору упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима а имајући у виду одлуку садржану у тачки 1. диспозитива ове пресуде односно успех тужиоца у овом управном спору.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 13.06.2022. године, 28 У 16784/21

Записничар
Марија Јосифов Алимпијевић,с.р.

Председник већа-судија
Јасминка Вукашиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МН